

har fastholdt, at man skal tage et Lovforslag for sig, som det lyder, og at mundtlige Udtalelser f. Ex. af en Minister vel kunne indeholde Binf til at henlede Opmærksomheden paa et eller andet Spørgsmaal, men at det er selve Lovforslaget og ikke Ministerens Udtalelser, over hvilke der votes. Jeg har nu saaledes nok hørt, at den ærede Justitsminister siger, at det er hans Mening, ogsaa naar den af ham foreslaaede Affattelse af § 3 vedtages, at ville følge omtrent den samme Fremgangsmaade, som § 3 nu medfører, men den, der ikke har hørt den ærede Justitsministers Udtalelser, kan ikke vide dette, og Ministerens mundtlige Uttringer kunne ikke afgjøre, hvad der er den foreslaaede Lovs Indhold. Seer man blot paa Ordene, saa tror jeg, at der efter de to Affattelsesmaader ikke kan være nogen Tvivl om, at Meningen af den Affattelse, der siger, at Justitsministeren skal udfærdige Vedtægten, efterat et Udkast til samme har været Communalbestyrelsen foreslagt, maa være den, at Justitsministeren skal skaffe Udkastet tilveie, at den locale Autoritet skal underkaste det en Kritik og foreslaae de Forandringer deri, som den paa Grund af de locale Forhold maatte ønske, og at Udkastet derpaa skal vende tilbage til Justitsministeren og under hans Autoritet udgaae som en bindende Lov og Regel for den enkelte Kjøbstad, hvortil den anden Affattelse nærmest vil lede Tanken hen paa og maaskee endog, hvis ikke den nuværende Justitsminister paa en Maade havde bundet sig, maatte siges at være det correcteste Udtryk for, at Ministeren først opfordrede Amtmanden til at affatte et Udkast og derom at forhandle med vedkommende communale Autoritet, at dette derpaa indsendes til Approbation til Justitsministeriet, og at det der hvis der ikke er noget Væsentligt derimod at erindre, faaer en Paaskrift eller Approbation, og at det saa sendes tilbage til Amtmanden for derpaa, paa hans Autoritet og under hans Ansvar, at blive publiceret. Det Første anseer jeg nu for ligesom nødvendigt, for at Sagen skal ordnes paa en god Maade, det Sidste anseer jeg derimod for farligt og fordærveligt, og jeg skal derfor denne Gang stemme ligesom ved forrige Behandling.

Krieger: Jeg vil kun tilføie til, hvad jeg før sagde, at jeg ganske vist ikke finder den ærede Justitsministers Forslag under Nr. 2 aldeles fyldestgjørende, men at det er Udvalgets Feil, naar man ikke bestomindre maa slutte sig til de omtalte Forslag, idet Udvalget ikke har foreslaaet noget Underændringsforslag til det eller et Tillægsforslag til sit eget Forslag, hvilket jeg tror vilde have været hensigtsmæssigt. Det er i Valget mellem Lovforslagets §§ 3 og 5, som de nu foreligge, og Justitsministerens Forslag under Nr. 1 og 2, at jeg mener at burde foretrække den ærede Justitsministers Forslag. Det glemmes, at § 3, saaledes som den nu foreligger, ligesaa lidt som Justitsministerens Forslag omtaler, hvorledes Udkastet til Vedtægterne skal tilveiebringes. Alt, hvad den sidste ærede Taler sagde om, at man skulde holde sig til den foreslaaede Lovs Ord, tager jeg til Indtægt, idet Lovforslagets § 3, som sagt, ikke mere end Justitsministerens Forslag taler om, hvorledes Udkastet til Vedtægterne skal tilveiebringes. Justitsministeren er ogsaa efter Lovforslaget, som det nu foreligger, berettiget til at benytte Amtmanden og til at forhandle med ham, inden Vedtægtsudkastet kommer frem. Det er haade efter den ene og efter den anden Affattelse forudsat, at Justitsministeren gaar frem paa en fornustig og sund Maade, og at han sørger for, at der kommer til at gaa en central Tanke igennem Vedtægterne, men han er haade efter den ene og efter den anden Affattelse berettiget til at conferere med Amtmændene, inden noget Forslag kommer til de communale Bestyrelses Betænkning. Den ene Affattelse overlader ligesaa vel som den anden Meget til Justitsministerens praktiske Forstand og Omstigt, og der er altsaa i saa Henseende ingen Forskjel mellem de to Forslag.

Lehmann: Det gjør mig meget vndt endnu engang at maatte komme tilbage til dette Punkt, men jeg kan ikke indrømme, at Noget bliver det Samme, naar man tager et Subject bort og sætter et andet istedet som det Subject, der har at gjøre, hvad der skal gjøres, om end ganske vist under Control. Saavidt jeg seer, er i Lovforslagets § 3, som